

SEBBE ALS

KØLSVINET

AUGUSTENBORG

August 1999

NR. 3

REDAKTIONEN

E-mail: koelsvinet@post.tele.dk

Jens Chr. Nissen
Lillehavsstien 2
6440 Augustenborg
☎ 74 47 29 06

cedde@post.tele.dk
jens.chr.nissen@hydro.com

Redaktør

Peter Svendsen
Ibsvej 36
2880 Bagsværd

☎ 44 98 50 01
koelsvinet@post.tele.dk

Redaktør
Opsætning
Renskrivning

Niels Peter Clausen
Storegade 22
6440 Augustenborg

Trykning
Forsendelse
Adresseliste/ændring

Torben Heidtmann
Kløvermarken 89
6440 Augustenborg
☎ 74 47 23 78

Mentalhygiejnisk
backup for redaktionen
Forsendelse

DEADLINE: For stof til Køisvinet er fredag, den 27.10

NÆSTE NR.: af Køisvinet udkommer i uge 45 eller 46

NYT FRA BESTYRELSEN

Søfartsstyrelsen: Den 28. April godkendte søfartsstyrelsen Sebbe for de næste 4 år, såfremt der ikke opstår havari. Eneste påtegning efter 30 år på bagen er en mindre revne i 4. bordgang bagbords side ca. 2,5 meter fra forstævnen. Det aftaltes med søfartsstyrelsen, at der ikke foretages noget, medmindre den bliver større. (Denne revne er efterfølgende blevet sikret med 5 stk RS skruer lodret mellem nagler). Dog skal de ældste redningsveste ca. 20 stk. af i alt 35 stk. udskiftes til CE mærkede veste de førstkommande år. (Udgift hertil ca. 12.000 – 15.000 kr).

Skibe: Kommende vinterreparationer på Sebbe fastholdes. Ny rå laves, mast som er blevet afkortet 60 cm holdes under observation i sommerens løb. Faldpullert udskiftes (rådden i bunden) forreste pullert gåes efter evt. fornyes. En utæthed, som har plaget os lidt efter søsætningen – findes og udbedres.

Det tilstræbes at skibene tages op medio september, samt at forårsarbejdet igangsættes i dette efterår/vinter.

Bestyrelsen har godkendt købet af en slæbe/sikringsbåd. Det bliver en brugt Kegnæs-jolle HE 470 med en helt lille "kahyt". Endvidere købes en ny 30 HK Yamaha motor for de penge, der kom ind sidste år ved søgning af forskellige fonde.

NB: Det indstilles kraftigt at mandskabslisten (rojournal) og log-bogen føres forskriftsmæssigt. Samt at skibslagsreglementet for sejlsads med vore skibe overholdes.

Nausten: Det blev besluttet, at lægge nyt tagpap på Nausten. Begyndelsen af dette arbejde (græstørv af) starter i 28. og 29. Juni. Tagpappet købes og stilles på lager og pålægges efter 1. august.

Der indkøbes en buskrydder til trimning af græsarealet omkring nausten.

SKIBSLAGET: Kontingentrestancer gennemgået og kassen instrueret om næste skridt overfor disse.

Der laves et oplæg fra bestyrelsen vedr. stående udvalg til generalforsamlingen. (Uddelegering af Skibslagets arbejde).

Skibslagsfesten den 14. August bliver et rent internt anliggende. Foreningen giver måltidet.

Tur til søsætning af Hjortspringbåden den 5.6 – week-endtur med Sebbe den 26. & 27.6 samt sommertogtet med Sebbe i Uge 28 aflyst på grund af for lidt tilslutning. (Eller for lidt arbejde med at skaffe folk. JCN)

Jens Chr. Nissen

ROMREGATTA 1999

Onsdag, den 12.5.1999

Så lykkedes det! Bilen var pakket, konen kysset farvel og ungerne vel anbragt i bilen med øl og slikposer til den lange tur. Vi (Peter S, Peter R, Alexander, Mette og Liv) glædede os til årets første sejlads, som skulle løbe af stablen næste dag. Men først skulle vi så meget gruelig igennem i form af en masse vejarbejde, så det blev temmelig sent inden vi kom fra Københavnsstrup og ned til min gode ven Torben i Augustenborg, der ventede med grillpølser og køligt øl.

Torsdag, den 13.5.1999

Bortset fra vi skulle tidligt op, begyndte dagen i sin grundsubstans i grunden meget godt. Æ sol den skinne å æ faul de pippe å vi ha' få't kaffe å pomler. Klokken 9.00 var der fælles morgenmad i hovedkvarteret på Slotsallé nr. 10, hvor vi også skulle pakke redningsveste m.v. til turen. Efterhånden var vi samlet alle mand på nær (og her kunne man fristes til at skrive som sædvanlig) skipper og hele hans pukkelryggede, men de dukkede da heldigvis op. Denne gang var det ikke Thor, men Kathrine som havde glemt noget.

Viggo havde taget patten og hans gode hjemmebryg med for at skåle på en god tur og nu begyndte det, som man roligt kan kalde en græsk tragedie i 3 akter. Fjolset smadrer flasken inde i rummet ved siden af, med det katastrofale resultat, at alt det gode hjemmebryg forsvandt ned mellem gulvbrædderne. Jeg er sikker på, at hvis Niels Peter havde været tilstede havde det været på sin plads med et kæmpe "**gummihoved**"!

Efter denne forskrækkelse måtte vi lige sunde os lidt, og pessimisterne begyndte allerede at ane frygtelige fremtidsperspektiver for den kommende romregatta. Vi benyttede lejligheden til, på god og demokratisk vis, at vælge folk til de forskellige poster om bord. Resultatet var som følger:

Skipper	Viggo Jonassen
Styrmand	Vilfort Hansen
Bådsmand	Ernst Due
Styrbord halse	Torben Heidtmann
Bagbords halse	Peter Svendsen
Bolinelærling	Ibøn (Dannesboe) Jensen
Styrbord skøde	Kathrine Jonassen
Bagbord skøde	Alexander Larvad
Styrbord brase	Maria Baumann
Bagbord brase	Casper Fløyel
Faldet	Peter Rohlmann
	Thor Jonassen
	Claus Kay
Proviantmester og sejlende hausfrau	Nicole Møller
Ølmand	Onkel 1 Jørgen Jensen
Flaglinjeofficer	Flemming Maler Møller
1. silde	Mette Heidtmann
2. silde	Liv Mathiesen
FKK-Strandobservatør	Lars Gåsevig
Det tynde øl (kun lørdag)	Ivan Lorenzen

Vi gik nu i gang med, at få pakket og inden længe var vi på vej ned til Šebbe – det vil sige, vi måtte først lige ind og hente æ maler, som lå og slikkede gulvet, der hvor skipper havde tabt hjemmebryggen.

Sebbe lå kun og ventede på, at blive stuvet, hvorefter vi for årer sejlede ud til nausten for at hente resten af det materiel, vi skulle have med på turen. Vi var lige blevet færdige med at få de sidste ting på plads, da det begyndte at regne, men vi var jo også på vej til romregatta og der er vi jo efterhånden vant til en del regn.

Vi benyttede lejligheden til at samles i nausten, hvor Torben og jeg meget højtideligt kaldte Thor frem for de andre og hvor han knælende modtog sit svendebrev som udlært bolinesvend. Svendebrevet havde følgende ordlyd:

Svendebrev

Tildeles

Thor Jonassen

For gennem hårdt arbejde og utallige sidespring, at have erhvervet sig en paratviden om bolinens finurligheder - det være sig i vågen eller (som oftest) i sovende tilstand.

Lærlingen må herefterdags være at regne som

Udlært Bolinesvend

Videreudannelse: *Da eleven under sin 10 års uddannelse har vist endda særdeles gode evner for at falde i, vil hans næste uddannelsestrin være ved faldet, under instruktør Flemming Maler, som er den om-*

bord, der har vist de største talenter for at falde i, både til lands, til vands og i luften.

Skudsmål: Eleven har gode evner, men er et notorisk rodehoved og noget doven anlagt. Desuden er der ved flere lejligheder observeret en vis drikfældighed. Dette skal dog ikke lægges eleven til last - det kan være en familiesvaghed.

Augustenborg, den 13. Maj 1999

Peter Svendsen
Uddannelsesofficer
Bagbord halse

Torben Heidtmann
Uddannelsesofficer
Styrbord halse

Efter denne lille seance, var det holdt op med at regne, og vi skyndte os ombord på Sebbe. Som sidste mand skulle Claus ta' fenderen og hoppe ombord, desværre blev han hængende på stolpen. Men fanden hytter jo sine fra kommunen, så han undgik at falde i og kom iført fender helskindet ombord. Endelig kunne vi sætte kursen mod Arnkil - årets første sejlads var en realitet.

Efter nogle kryds ud af fjorden, rundede vi Arnkil, og nu fik vi en god vind agten ind ned gennem Alssund. Vi nærmede os broen for fulde sejl, og da broen var oppe, gjorde vi noget ikke mange har prøvet med Sebbe. Vi strøg for fulde gardiner (og uden broflag) gennem broen og besluttede, at da det gik så godt, ikke at stoppe i Sønderborg, men fortsætte direkte mod Langballigau. På vej dertil opdagede vi en stor firemastet bark ude i horisonten, men vi kunne ikke se hvilket et det var. Det viste sig senere, at det var det russiske skoleskib Krusenstern, der sammen med den tremastede bark Mir også skulle deltage i romregattaen i Flensborg.

Hen under aften nåede vi Langballigau, vi strøg sejlet og gik ind i havnen for årer. Ernst havde hørt, det var blevet dyrt at ligge i havnen efter den var blevet privatiseret, men nu kommer årets solskinshistorie – hør bare! Vi blev modtaget af en smilende hafenmeister og ikke af den sure tolder vi plejede. Og han ville da slet ikke høre tale om, vi skulle ligge hvor vi plejede (og hvor det ind i mellem kan være svært at komme udenom diverse rækværker og stolper for at komme ombord). Nej vi fik lov til at ligge ved den store bro og ikke nok med det. Vi skulle heller ikke betale noget, ligesom vi fik nøglen til bad og toilet gratis.

Vi fik nu 1½ times landlov, der blev brugt til toilet- og proviantbesøg. Torben havde udtænkt et nyt teltningssystem. Vi tog masten op og lagde den oven på mastefiskene, hvorefter der kom 2 presenninger ud over hele skibet. Efter 10 års romregattasejlads med mere eller mindre tilfældigt opsatte oversejl – fik vi nu en fyrstesuite at sove i. Vor udsendte kokkepiger fra Århus var gået i gang med at lave chili con carne, så vi måtte for andet år i træk undvære de gule ærter og kålpølserne – *Oh det var en skam!*

Men maden gled da ned alligevel – begge portioner - og nu gik vi i gang med noget af det vi er allerbedst til – nemlig at drikke øl og fortælle historier. Og det var faktisk hvad vi fik resten af natten til at gå med.

Må vi godt komme med ? Hva' skipper

Fredag, den 14.5.1999

Det var en ren svir bare at gå direkte fra skibet og op på broen og ikke som vi plejede at skulle balancere over en duc d'albe, udenom et rækværk for derefter at komme ind på broen. Det var nemlig før set, at det kunne gå gruelig galt, når man skulle skynde sig på das og hang med tømmermænd på duc d'alben.

Men ikke nok med det. Den flinke havenmeister kom og tilbød os et lokale, hvor vi kunne spise morgenmad. (Den mand må næsten være af dansk herkomst så flink som han var). Vi takkede dog pænt nej tak, da det ikke regnede og vi gerne ville af sted mod Flensborg så hurtigt som muligt. Efter morgenmaden gjorde vi klart skib og fik de sidste indkøb for hånden, hvorefter vi gik for årer ud af havnen.

Vi fik ikke bøvl med spritbåden (vi plejer som regel at være i vejen for den, når den skal sejle), da den allerede var afsejlet, så vi fik råen rundt og sejlet sat og uden reb gik det for fulde sejl mod Flensborg. Langs med den danske kyst kom der en hel masse gamle skibe, der også skulle til romregatta. Et betagende syn da alle havde fuld sejlføring. Eneste skib der dunkede af sted for motor var Jensine, men de havde måske nogle Mark som brændte i lommen.

Vi blandede os med flokken af skibe og stod nedefter mod svigermor og nu skete der noget forfærdeligt. Under en vending strøg bollen topsejlet af mit hoved, så jeg måtte råbe: "Bør over bord", men vi havde god fart på, så den blev hurtig agterudsejlet. Jeg havde allerede afskrevet min trofaste bør gennem 10 år, da skipper slår bak i sejlet og bakker tilbage efter min bør, der nok så nydelig lå og svømmede på overfladen, så den nært kunne fiskes op med en bådshage. Ikke et øje var tørt og snart sad en opvredet - men våd bør atter på mit syndige hoved. Hvorefter der fluks blev sendt en øl ned til den tapre redningsmand.

Jo vi var virkelig kommet ind i rutinen med sejlmanøvreringen. Snart rundede vi svigermor i frimærkeafstand og efter et par timer nåede vi Flensborg, hvor vi som sædvanlig skulle ligge helt nede i bunden af havnen, hvilket passede skipper udmærket, idet han så kunne blære sig med – for sejl – at sejle forbi alle de andre skibe.

Der lå nogle joller, der hvor vi skulle ligge til, så dem måtte vi først få af vejen, hvorefter vi kunne forløje, sætte spring og gøre klart skib. Selv Thor var vågnet op nu der var udsigt til en kop øl og fast grund under fødderne. Torben og jeg gik hen og besøgte Ole og Pia i deres grinde og nød et par stykker af dem Svend Auken ikke kan li'. Her sad vi en lille times tid, hvorefter vi gik tilbage til Sebbe for at gøre hende klar til natten.

Efter vi havde teltet gik vi i samlet flok hen på den græske restaurant, da vi lige så godt alle sammen kunne komme til at lugte af hvidløg (og det gjorde vi). Det bedste ved det hele var, at man kunne få andet en Flensburger øl, så aftenen tegnede i grunden rigtig godt. Senere kom besætningen fra Jensine også ind på restauranten og jeg kunne jo ikke dy mig for at komme med et lille hip omkring det at sejle med motor, når vinden er god. Men jeg måtte desværre stikke piben ind, da de satte trumf på i forhold til om vi evt. ville trækkes hjem. (Det blev nu ikke aktuelt, så jeg kunne godt have boret lidt i det, men pyt).

Næste punkt på programmet var mærkelig nok Hansens Brauhaus, hvor vi fik bænket os og bestilt et par meter øl sådan nærmest for husfredens skyld. Senere på aftenen gik vi ned på havnen og fik et par kringler og hørte lidt musik. Endnu senere var man blevet lidt træt, så man forhaledede ned ombord på Sebbe hvor min snorken snart efter blandede sig med Onkel 1's.

Lørdag, den 15.5 1999

Ivan kom med rundstykker og sådant noget forpligter jo, så vi kom ud af poserne og begyndte at rigge morgenbord til. Ja der var endda nogle som gik i bad. De unge havde lidt svært ved at få øjne, den eneste af dem, som var oppe, var Alexander, men han havde også ligget ovenpå ankeret og så ligger man som regel ikke så længe. Omsider var alle ude af fiseposerne og havde fået morgenmad og vi kunne begynde at gøre klart skib.

Claus øste skibet læns, med det resultat, at vandet steg 2 trappetrin på broen, så vi skyndte os alle ombord for ikke at få våde fødder. Og nu begyndte det at hævene sig, at skipper havde blotet i færdigkøbt gammel dansk og ikke i hjemmelavet bjesk. Skipper havde nemlig i al sin visdom bestemt, at masten skulle blive liggende nede og at vi for årer så skulle ro ud til skibsværftet, rejse masten her, sætte vanttove, hejse råen og herefter for sejl, at sejle ud til startbøjen, hvor romregattaen startede genau um elf Uhr. (Vi var jo i Tyskland hvor kl. 11 fandt me er kl. 11).

På vej ud af havnen mødte der os et sjovt syn. Hansakoggen (og det er et stort skrummel) havde fået lagt en jetdysemotor i og havde nationalmuseets galease Anna Møller med på slæb. Først kom det store skrummel og dernæst den smækre galease. det burde have været omvendt, men galeasen er tilbageført som de så ud, inden man begyndte at lægge motorer i. Anna Møller kan for øvrigt ses i Nyhavn, hvor den ligger til daglig.

Enten kendte skipper ikke klokken eller også havde han overvurderet sine rorkarles kræfter så tidligt om morgenen – i hvert fald lå vi og rodede rundt ved skibsværftet et kvarter før starten skulle gå og havde endnu ikke fået masten rejst op. Det var ikke så meget det med at få rejst masten op, men at finde vanttovene tog lidt tid, ligesom forstaget selvfølgelig skulle drille netop nu.

Men omsider lykkedes det os at få det hele på plads og komme hen til startbøjen - ½ time efter alle de andre, så de var jo langt forude. Og nu begyndte vinden også at drille. Vi krydsede og krydsede, men vandt ikke rigtig nogen højde. Da vi havde passeret startbøjen for tredje gang var de første skibe allerede på vej ind - fandens til kapsejlad. Endelig kom vi forbi det døde punkt og kom længere ud af fjorden.

Vi lå nu og krydsede ud af fjorden, men da de fleste skibe efterhånden havde passeret os for indadgående og den røde vendebøje endnu var langt væk, så gjorde vi noget min gamle mor ikke ville have syntes om. Vi snød ja vi gjorde squ så. Vi vendte skuden og sejlede efter de sidste skibe ind mod målbøjen. På vej ind sejlede vi tæt forbi Mir, som lå i fjorden. Den er godt nok stor når man ser den sådan fra en ½ meter over vandlinjen. Begge skoleskibene var på fjorden, men måtte have slæbebåde ud af havnen. Det var ikke som i gamle dage hvor sådanne skibe gik ud og ind af havnene for sejl. Skoleskibet Mir har jo for øvrigt været hjemmehørende i Flensborg indtil russerne tog det, som led i krigsskadeerstatningerne efter 2. Verdenskrig.

Det bedste ved det hele var, at vores snyderi ikke blev opdaget. Godt nok blev vi nummer sidst, men hva' fa'en- vi havde da sikret os de 3 liter rom. For øvrigt var Freja fra Haderslev heller ikke med i år, gad vide om de overhovedet kan huske at sejle.

Vel ankommet til fortøjningspladsen mødte vi en repræsentant fra de berømte: brødrene Rieck. Og tænk han kunne fortælle, at den ældste bror Rieck på vej ud til startbøjen havde villet gøre en tidligere tømrrersvend fra området omkring Genezareth sø kunsten efter med hensyn til at kunne gå på vandet. Vi kan med det samme slå fast - det kunne han ikke, idet bror Rieck røg på hovedet lige i baljen, og således gik glip af kapsejlad.

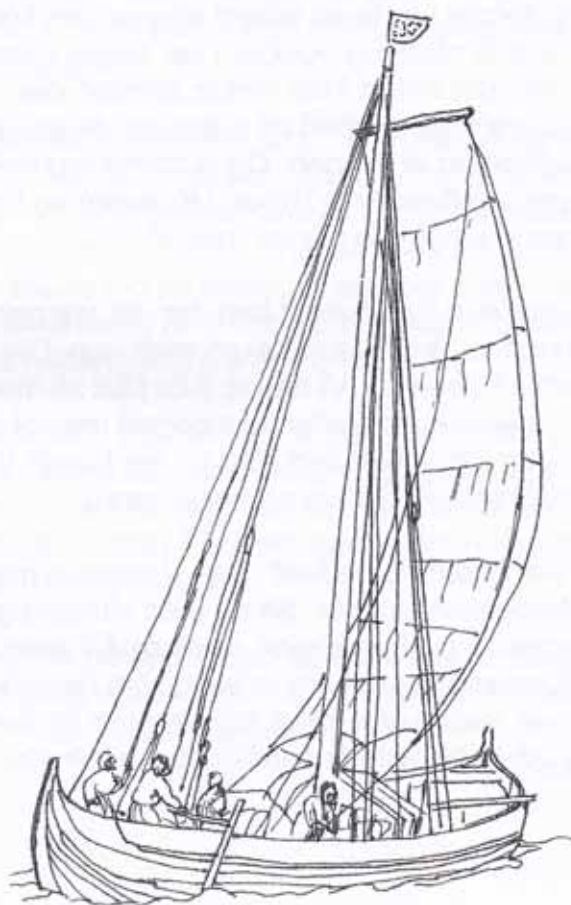
Nå nok om det – tilbage til Sebbe Als, hvor vi havde et par timer inden der var den store preisverteiligung. Vi var nogle stykker, der lige skulle have en riessen Knackwurst og en Hansenøl inden vi nå ja skulle have en øl til. Igen i år var prisoverrækkelsen lige ved Sebbe, så vi satte os tilrette for at nyde seancen – ikke fordi vi kunne høre hvad manden sagde – idioten fastholder på 10. år, at han ikke behøver nogen mikrofon, med det resultat, at kun de allerforreste kan høre hvad han siger.

Pludselig fik vi besøg af en amerikaner fra Roskilde, som havde set Sebbe i 1976 overthere i United Bluff. Han havde nogle fløjter med og inden længe sad han og Maria og spillede på livet løs. Det lykkedes da også for ham, at overtale hende til at komme med hjem – ikke for at se hans frimærkesamling, men for at se hans fløjtesamling – og hermed exit for Maria indtil næste dag.

For en flot 2 plads i vor klasse (vi var sat i klasse sammen med Hansakoggen, da freja jo for gud ved hvilken gang ikke dukkede op) kunne skipper indkassere en dejlig flaske rom på 3 liter. Senere måtte han gå den tunge gang op og få udleveret æ schildkröte som sidste skib over mållinien får. Da det jo stort set var skippers faddæser, som var skyld i vores elendige kapsejlads (og det skulle have være en 10-års jubilæumssejlads jo godaw do) blev vi hurtig enige om, at sende skildpadden hjem til skippers privatadresse – pr. efterkrav, ja der var endda nogle som foreslog, at komme et par tunge blyodder i pakken, men så bliver det jo hærværk og ikke humor.

Vi havde aftalt at spise fælles på Hansens Brauhaus, men der var ikke plads, så det blev i Gnomenkeller i stedet for, hvilket jo heller ikke var at foragte. Det var utroligt lækkert kød vi fik og de er ved at lære det i Flensborg, for vi kunne også her få andet end Flensborg øl. På et tidspunkt kom jeg til at se over ved de unges bord. De sad simpelthen og snorksov, men der var godt nok også varmt

i lokalet. Vi blev enige om at forhale ned på havnen og der høre et hollandsk orkester, der spillede skide godt. Vi fik et bord i et øltelt hvor de spillede og der var virkelig gang i den. Det ene øjeblik serverede servitricerne øl eller tørrede borde af, det andet øjeblik svansede de rundt med tamburiner i takt med musikken eller dansede med publikum. Vi blev der indtil lukketid, hvorefter vi med usikre, men alligevel målbevidste skridt satte kursen mod Sebbe og de ventende soveposer (og de forbandede lynlåse).

Søndag, den 16.5 1999

Der var ikke noget at gøre – æ øj'n ville gerne ha' ½ time til, men æ blær' ville tømmes, så jeg måtte ud af posen og få lettet trykket. Det var en herlig morgen, bortset fra vi havde vinden lige i bærret, når vi skulle hjem. Vel opstanden mødte jeg en anden morgenpisser, som ved nærmere eftersyn viste sig at være skipper. Han kunne fortælle, at der var morgenmad i det store telt på pladsen. Herligt, bare at dylngte op på tallerkenen og få varm kaffe ad libertum

Da alle langt om længe havde fået morgenmad, gik vi i gang med at afmontere teltet og gøre klart skib, så vi kunne få rejst masten og komme hjemefter. Vi måtte også sige farvel til Thor, Casper og Lars ligesom Vilfort, Ivan og Nicole var taget afsted aftenen før. Men vi fik rejst masten og gjort rede til afsejling. Klokken var blevet næsten 1 inden vi kom af sted, men det betød intet sagde skipper, der var masser af skibe, der kunne tage os med på slæb når de gik ud. Så vi fattede årerne og sejlede ud af havnen. Og vi roede og roede og der kom ingen skibe, men endelig kom Urban i Kapøren og tog os med et stykke indtil han skulle ind og spise frokost.

Slæbelinen var ikke mere end lige bundet fast, før der var gang i gasapparatet, så vi kunne få os en varm kakao med rom. Det var nemlig ret koldt ombord på åben sø. Vi havde ikke fået så meget regn i år som vi plejer (men det gør heller ikke noget) men til gengæld var det ret koldt. Jeg var i hvert fald glad for jeg havde lånt naboens kropskondom (foret kedeldragt og dejlig varm).

Men ak ! Hvor længe var Adam i paradiset. Den Urbanske mave var blevet sulten og slæbelinen sluppet. Så op med kluden og for kryds ind imod Sønderborg. Vi krydsede rundt små 2 timer da Briitha Leth – en topsejlsskonnert kom forbi og stak os en tov-ende. Den var lige blevet restaureret for et millionbeløb og den så da også virkelig dejlig ud. Vi benyttede selvfølgelig lejligheden

til at få lavet noch einmal varm kakao med rom og da vi nåede Sønderborg havn, var vi så heldige, at broen var oppe, så vi strøg lige igennem. Britha slap først slæbet ved Arnkilsøre, hvor hun skulle videre op ad Alssund, mens vi jo skulle ind i Augustenborg fjord. Vi satte sejlet og begyndte at krydse indefter, men det varede ikke længe før vinden løjede næsten helt af.

Det gik fremad, men også i absolut slowfox. Vi kiggede os forhåbningsfulde agterud for at se om Kaperen skulle dukke op, men på den anden side, så havde Urban set meget sulten ud. Med en beslutsom mine trak Ernst sin mobiltelefon frem og ringede efter slæbeassistance – og minsandten i løbet af tyve minutter kom han tøffende. Vi havde ikke mere end lige fået sat slæbet, så dukkede Urban op agter ude, men nu var vi da heldigvis lige glade.

Vi besluttede at lave et stop ved nausten for at komme af med de store kasser, pressener m.v. og efter et lille ophold gik det videre ind mod havnen. Vores kjære slæbebåd lavede en så smuk og gennemført havnemanøvre for at få bakset vores lange skude ind på plads, at jeg ikke kunne lade være med at lade en tanke flyve til vor hedengangne captain Kirk og hans lige så hedengangne m/s Putte.

Vel fortøjet – og helt i romregattaens ånd – i silende regn, gik vi i gang med at få losset Sebbe og gjort klart skib. En bil op på Slotsallé med redningsveste, krudtkasser etc. og snart kunne vi se tilbage på den 10. Romregatta, som traditionen tro havde været sjov og vellykket.

Må jeg her på falderebet sige alle tak for en god tur og håber selvfølgelig vi ses næste år. Skipper kommer i hvert fald – han vil gerne af med skildpadden.

Peter Svendsen

BREVKASSEN

Fra vores egen lille verden: Tænk jer, redaktionen har modtaget et rigtigt læserbrev – desværre var det en klage fra en eller anden århusiansk pige ved navn Iben Dannebrog eller noget i den retning. (Jeg kunne jo med det samme se brevet kom fra Århus, jeg mener hvem fanden sætter ellers et frimærke på en E-mail). Klagen gik i al sin enkelhed ud på, at jeg indtil flere gange havde skrevet hendes efternavn forkert. Dette beklager redaktionen selvfølgelig dybt og har allerede taget skridt til, at det aldrig vil ske mere, da jeg fremover vil kalde Iben Dannebæe for Iben Jensen.

Peter Svendsen

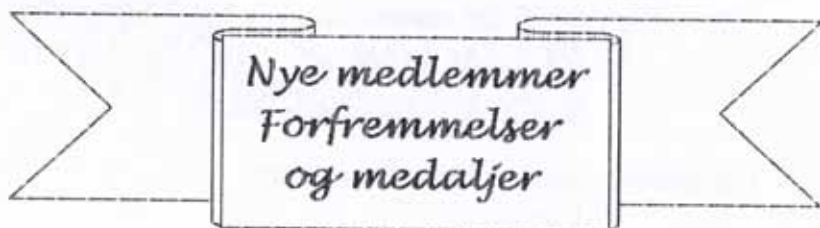
Imme Drøpner: Hørt i lokalpressen. Imme Drøpner havareret og meget slemt beskadiget. Skibet havde ligget og hugget ind mod kysten. Skibslauget skal nu tage stilling til en evt. genopbygning

Peter Svendsen

Veteranfest: eller et surt opstød. Jeg synes det er for dårligt, at Ikke alle veteraner fra Skibslaget får en indbydelse til veteranfesten. Det er ligesom en forening i foreningen. Skibslagets politik har da ellers været at den er for alle. Hvis veteranfesten kun er for nogle veteraner, mener jeg det skal udskilles fra Skibslaget Sebbe Als. Festen bliver jo holdt i.f.m. Skibslagets 30 års jubilæum, hvor alle

veteraner er blevet indbudt, jeg synes derfor det er noget underligt noget, at nogle veteraner kan komme til både veteran- og jubilæumsfest, mens andre kun må komme til jubilæumsfesten. Det synes jeg bestyrelsen skulle gøre noget ved.

Peter Svendsen

Følgende er af Guds nåde og skibslagets velvilje fra dags dato, at betragte som skibslagsmedlemmer.

Jørgen Jensen, Damager 27, 6400 Sønderborg

Klaus Kay, Th. Brorsonsvej 76 1.tv. 6430 Nordborg

På en eller anden måde er det lykkedes vores kjære næstformand **Ernst Due**, at blive udnævnt til Korttursstyrmand.

**Bestyrelsen ønsker Jørgen og Kay
velkommen og et tilykke til Ernst.**

BESTYRELSEN

Formand	Jens Chr. Nissen Lillehavsstien 2 6440 Augustenborg Ø. 74 47 29 06 cedde@post.tele.dk jens.chr.nissen@hydro.com	Torben Heidtmann Kløvermarken 89 6440 Augustenborg Ø. 74 47 23 78
----------------	---	--

Næst-formand	Ernst Due Ormstoft 13 A st. 6400 Sønderborg Ø. 74 43 78 05 duedefrederiksen@get2net.dk	Erik Jørgensen Parkgade 29 6400 Sønderborg Ø. 74 43 27 16
---------------------	---	--

Kasserer Jesper Rahr Pedersen
Egevej 5
6440 Augustenborg
Ø. 74 47 29 25

Sekretær Ole Rieck
Sletmarken 12
6310 Broager
Ø. 74 44 06 05

Materiale-forvalter Niels Peter Clausen
Storegade 22
6440 Augustenborg

Kommunen Andreas Asmussen
Vestergade 26
6440 Augustenborg
Ø. 74 47 13 55

10. selskab
11.03